

mindre hög, massa. *Bålet hade hopbrunnit till en helt liten eld.* — 2) Säges äfv. om gödsel, som förminkas, under jästringen. — Äfv. *Brinna ihop*, oftare för bem. 2. — *Hopbrinnande*, n. 4.

HOPBULTA, v. a. 1. Genom bultning sammanfoga. — Äfv. *Bulta ihop*. — *Hopbultande*, n. 4. o. *Hopbultning*, f. 2.

HOPBUNTA, v. a. 1. Slå ihop i buntar. — Äfv. *Bunta ihop*. — *Hopbuntande*, n. 4. o. *Hopbuntning*, f. 2.

HOPBYLTA, v. a. 1. Hoppacka och göra bylte af något. — Äfv. *Bylta ihop*. — *Hopbyltande*, n. 4. o. *Hopbyltning*, f. 2.

HOPDIKTA, v. a. 1. 1) Skrifva, författa något diktadt. *H. en roman, en berättelse.* — 2) Ljuga ihop. *H. en historia om någon*. — Äfv. *Dikta ihop*. — *Hopdiktande*, n. 4. o. *Hopdiktning*, f. 2.

HOPFALSA, v. a. 1. Genom falsning hopfästa. — Äfv. *Falsa ihop*. — *Hopfalsande*, n. 4. o. *Hopfalsning*, f. 2.

HOPFILTA, v. a. 1. Genom filtning förena (djurshår) till en sammanhängande och formad väfnad. — Äfv. *Filta ihop*. — *Hopfiltande*, n. 4. o. *Hopfiltning*, f. 2.

HOPFLICKA, v. a. 1. Se *Sammanslicka*. — Äfv. *Flicka ihop*. — *Hopflickande*, n. 4. o. *Hopflickning*, f. 2.

HOPFUSKA, v. a. 1. Slarfvtigt förfärdiga något. — Äfv. *Fuska ihop*. — *Hopfuskande*, n. 4. o. *Hopfuskning*, f. 2.

HOPFÄLLA, v. a. 2. Fälla igen. *H. en fällknif*. — Äfv. *Fälla ihop*. — *Hopfällande*, n. 4. o. *Hopfällning*, f. 2.

HOPGRÖTA, v. a. 1. Blanda ihop något, så att det blir en röra, ett oredigt mischmasch, eller liksom en gröt. — Äfv. *Gröta ihop*. — *Hopgrötande*, n. 4.

HOPGYTTTRA, v. a. 1. 1) Förena skiljaktiga ämnen, kroppar, i det yttre, på ett tillfälligt sätt, utan inre, kemisk förening. — 2) (fig.) Sammanföra olikartade saker, idéer, o. s. v., utan något inre samband dem emellan. — Äfv. *Gyttra ihop*. — *Hopgytttrande*, n. 4. o. *Hopgyttring*, f. 2.

HOPGÖRA, v. a. 2. (böjes som *Göra*) (fam.) 1) Af flera olika delar förfärdiga, sammansätta. — 2) Fundera ihop. — 3) Genom samfalta bemödanden tillvägbringa, åstadkomma. — Äfv. *Göra ihop*. — *Hopgörande*, n. 4. o. *Hopgörning*, f. 2.

HOPHUGGA, v. a. 3. (böjes som *Hugga*) Tillhugga trästycken så, att de passa till hvarandra, och hopfoga dem. — *Hophuggande*, n. 4. o. *Hophuggning*, f. 2.

HOPJAGA, v. a. 1. 1) Jaga djur, så att de samlas på en punkt, inom en viss trakt. — 2) Se *Sammandrifva*. — Äfv. *Jaga ihop*. — *Hopjagande*, n. 4. o. *Hopjagning*, f. 2.

HOPJEMKA, v. a. 1. Småningom eller sakta närma till hvarandra eller hoppassa. — Äfv. *Jemka ihop*. — *Hopjemkande*, n. 4. o. *Hopjemkning*, f. 2.

HOPKLUDDA, v. a. 1. På ett kluddigt och värdslost sätt förfärdiga. — Äfv. *Kludda ihop*. — *Hopkluddande*, n. 4. o. *Hopkluddning*, f. 2.

HOPKNÄPPA, v. a. 2. 1) Medelst tillknäppning hopfästa. *H. en rock*. — 2) *H. händerna*, sätta dem tillsammans på det sätt, att fingrarna skjutas emellan hvarandra och nedfällas öfver knogarna. — Äfv. *Knäppa ihop*. — *Hopknäppande*, n. 4. o. *Hopknäppning*, f. 2.

HOPKRUMPEN, a. 2. neutr. — *et.* (egentl. part. pret. af *Hopkrympa*) Hopkrökt eller hopsjunknen och sålunda förkortad. *Gammal och h. Sitta h. i en vrå.*

HOPKRYMPA, v. n. 3. (böjes som *Krympa*) 1) Sammandrägas och blifva kortare. *Läder h-per af stark helta*. — 2) (fig. om människor) Blifva kortare till växten. *Människan h-per på ålderdomen*. — Äfv. *Krympa ihop*. — *Hopkrympande*, n. 4. o. *Hopkrympning*, f. 2.

HOPKRÅNGLA, v. a. 1. (fam.) Göra något krånligt, hoptrassladt, svårt att utreda. — Äfv. *Krångla ihop*. — *Hopkrånglande*, n. 4. o. *Hopkrånngling*, f. 2.

HOPKÖPA, v. a. 2. Genom köpande samla. — Äfv. *Köpa ihop*. — *Hopköpande*, n. 4.

HOPKÖRA, v. a. 2. Drifva ihop. — Äfv. *Köra ihop*. — *Hopkörande*, n. 4. o. *Hopkörning*, f. 2.

HOPLACKA, v. a. 1. Med lack försegla eller hopfästa. — Äfv. *Lacka ihop*. — *Hoplackande*, n. 4. o. *Hoplackning*, f. 2.

HOPLAGA, v. a. 1. Åter hopsätta, hopfästa delarna af något söndrigt. — Äfv. *Laga ihop*. — *Hoplagande*, n. 4. o. *Hoplagning*, f. 2.

HOPLAPPA, v. a. 1. 1) Genom lappars påsättande laga. *H. håll på en rock*. — 2) (fig.) Så godt sig göra låter, genom inflickning af ord och meningar, gifva sammanhang åt en skrift, ett ställe i en skrift, o. s. v. — Äfv. *Lappa ihop*. — *Hoplappande*, n. 4. o. *Hoplappning*, f. 2.

HOPLETA, v. a. 1. Genom letande samla. Säges både egentl. o. fig. *H. skål och bevis*. — Äfv. *Leta ihop*. — *Hopletande*, n. 4. o. *Hopletning*, f. 2.

HOPLJUGA, v. a. 3. (böjes som *Ljuga*) Tänka ihop någonting osant. *H. en hel historia till sitt försvar emot en anklagelse*. — Äfv. *Ljuga ihop*. — *Hopljugande*, n. 4.

HOPLYFTA, v. a. 1. o. 2. Lyfta och sammanföra. — Äfv. *Lyfta ihop*. — *Hoplyftande*, n. 4. o. *Hoplyftning*, f. 2.

HOPLÄNA, v. a. 1. o. 2. Samla genom lån. *H. pengar*. — Äfv. *Låna ihop*. — *Hoplänande*, n. 4. o. *Hoplänning*, f. 2.

HOPLÄKA, v. a. 2. Låka något, så att det åter blir helt. *H. ett sår*. — V. n. Helas. *Såret h-ker snart*. — Vanligare *Låka ihop*. — *Hopläkande*, n. 4. o. *Hopläkning*, f. 2.

HOPLÄNKAN, v. a. 1. Se *Sammanlänka*.

HOPLÖDA, v. a. 2. Genom lödning hopfoga. — Äfv. *Löda ihop*. — *Hoplödande*, n. 4. o. *Hoplödning*, f. 2.

HOPLÖPA, v. n. 3. (böjes som *Löpa*) Se *Sammanlöpa*.

HOPMAKA, v. a. 1. Måka tillsammans. — Äfv. *Måka ihop*. — *Hopmakande*, n. 4.

HOPMALA, v. n. 3. (böjes som *Malå*) Se *Sammanmala*.

HOPP, n. 5. I. (af *Hoppa*) 1) Den rörelse, som någon gör, då han hoppar. *Göra ett h. i vädret af glädje*. *Göra ett h. öfver ett dike*. (Fig.) *I ett h. var han der*, i största hast. — Säges äfven om vissa djur, t. ex.: *Loppor och gräshoppor göra dugtiga h.* — Syn. Språng, Skutt. — 2) (fig.) Händelsen, att man, med lörbigående af person eller sak, med ens öfvergår eller förflyttas till något der bortom. *Göra ett h. i beföringsväg*. *Det var ett anseeligt h. han gjorde, från löjtnant till öfverste*. *Göra ett h. vid läsning i en bok*.